

Ricini

S-ar putea ca fotografia noastră să trezească la unul sau altul dintre cititorii noștri amintiri din vremuri trecute. Ne-a fost pusă la dispoziție acum câțiva ani împreună cu următoarea descriere, de un misionar drag, încărunit în slujba Domnului său, în Egipt, și publicată într-un mic volum care a apărut atunci, „Neues und Altes” [Lucruri noi și lucruri vechi]. Deoarece acest soi de arbori are o natură de-a dreptul minunată, probabil că problema este necunoscută celor mai mulți dintre cititorii publicației Samenkörner, așa că o republicare a textului și a imaginii n-ar trebui să fie inoportună.

Vechiul nostru prieten scria pe-atunci din Egipt:

Ați mai văzut vreodată un arbore cu o asemenea circumferință ca cel din fotografie? Cam cu greu. De aceea priviți-l mai atent. Cu siguranță că asemenea arbori nu mai există pe tot globul pământesc. Făcând cu totul abstracție de grosimea lor (arborele din fotografie măsoară optsprezece metri în circumferință, la o înălțime numai de opt până la nouă metri), ei au o structură proprie, care este, cu siguranță, unică.

Patria acestor arbori este Kordofan, sub Egiptul torid, în Sudan. În această țară există multe mii de astfel de arbori. Tulpina este în medie înaltă numai până la șapte metri, dar pe lângă aceasta are o circumferință până la optsprezece metri. Voi, dragi prieteni din Germania, probabil că abia dacă puteți să vă faceți o idee despre ce înseamnă aceasta. Dar dacă veți compara tulpina cu cei doi bărbați din fața arborelui (sunt credincioși) și bărbatul de sus, atunci vă puteți face o imagine despre grosimea arborelui. Toți arborii sunt sub protecția statului. Ei sunt numărați (există cam 36 000) și li se ține contabilitatea. De ce? Vă voi povesti de ce.

Cum vă spuneam deja, Kordofan este o țară toridă. Acolo plouă numai câteva luni. În restul timpului este uscat. Într-adevăr, există un număr mai mare de fântâni, dar apa lor este de cele mai multe ori amară, adesea foarte amară, așa că, într-adevăr, poate fi utilizată la spălat și așa mai departe, dar nu la băut. Dar deoarece și Nilul, care formează la răsărit granița țării, este foarte departe de multe localități, locuitorii din Kordofan ar ajunge de multe ori în mare strâmtorare dacă n-ar fi arborii aceștia mari. Sună ciudat, dar este realitate și din cauza acestui fapt, guvernul este așa de interesat să nu fie tăiați.

De fapt, arborii nu sunt nimic altceva, decât recipiente mari de apă. Ei sunt scobiți pe dinăuntru, și anume, până jos. Scobitura are uneori un diametru de șapte metri. Așa că ne putem imagina ce cantitate de apă poate să încapă într-un asemenea recipient. Firește că există și arbori mici. Dar oricum, și cei mai mici au o scobitură de trei până la patru metri diametru. Firește că deschiderea este sus, acolo unde stă bărbatul din fotografie. Ea nu este întotdeauna orizontală, ci în funcție de cum se contopesc crengile, uneori este așezată chiar oblic. De multe ori, pentru protecția apei, deschiderea este acoperită cu un fel de împletitură ușoară.

Umplerea arborelui se face în mod natural în timpul sezonului ploios. Puțin înaintea începerii acestuia se fac de jur-împrejurul trunchiului șanțuri mari și adânci. De îndată ce ele sunt pline, vin locuitorii din zonă cu tot felul de vase posibile, scot apa și o toarnă în arbore. În acest scop se așază o scară lângă trunchi și unul îi dă celui alt vasul plin. Locuitorii muncesc astfel zile în șir, în grupuri, la umplerea arborelui, până când scobitura enormă este plină. Apa se păstrează bine în arbore, rămâne destul de rece și sănătoasă.

Dar dacă întrebați cine a sădit arborii ciudați și cine a făcut scobiturile, atunci, din nefericire, trebuie să vă rămân dator la această întrebare. Fără îndoială, arborii sunt străvechi, dar despre istoria lor nu se știe nimic, chiar deloc. Ciudat este că ei, în ciuda vârstei lor, ei nu sunt în niciun caz morți. Ei trăiesc și cresc, înfloresc și fac roade care seamănă după forma lor cu niște pere enorme și al căror miez este folosit la pregătirea unor lături.

Nu-i așa, copacul acesta se poate numi un copac minune în adevăratul sens al cuvântului. Și el cântă lauda Domnului întregului pământ, care poartă de grijă într-un mod așa de minunat, ca locuitorii aceluși ținut uscat să aibă apa de care au nevoie pentru menținerea vieții.

Titlul original: „Wunderbäume”
din *Samenkörner (Neue Folge 28) 1934*, pag. 75-79.